د امیرِ اهلِ سُنّت دَامَتْ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِیَهْ د کتاب "فیضانِ نماز" یو قِسط

د لمانځه برکتونه

پښتو

- لمانځه سره ګناهونه وینځل شي 04
- لمانځه ته قارغیدو سره سمدستي ګناهونه معاف کېږي 07
- د نیکو پتلو فضائل 12
- اویا زره فرښتې وریسې شا ته لمونځ کوي 15

شیخ طریقت، امیر اهلسنت، بانئ دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال

محمّد الیاس عطّار قادِري رَضَوي

دامت برکاتهم العالیة

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ وَ الصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط

(دا مضمون ”فيضانِ نماز“ صفحه 70 تا 84 نه اخستے شوے دے.)

د لـمانځه برکتونه

د درود شريف فضيلت

د الله پاک د آخري نبي محمدِ عربي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمانِ عاليشان دے: جبرائيل (عَلَيْهِ السَّلَام) ما ته اُووئيل چې الله پاک فرمائي: ”اے **محمدا!** آيا ته په دې خبره راضي نه ئې چې ستا اُمّتي په تا يو سلام اوليږي، زه په هغه لس سلامونه اوليږم؟“.

(نسائی، ص 222، حديث: 1292)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِیْب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

د يو صاحِب نه چې کله ګناه اوشوه

د حضرتِ سَيِّدُنا عبدُالله اِبنِ مسعود رَضِیَ اللهُ عَنْهُ نه رِوايت دے: د يو صاحب نه يوه (صغيره) ګُناه اوشوه، بارګاهِ رِسالت کښې حاضر شو او عرض ئې اوکړو، په هغې باندې (د دولسمې سيپارے د سُورۃُهُوْد) آيت (نمبر 114) نازل شو:

وَ اَقِمِ الصَّلٰوۃَ طَرَفَیِ النَّهَارِ وَ زُلَفًا مِّنَ الَّیْلِ ؕ اِنَّ الْحَسَنٰتِ یُذْهِبْنَ السَّیِّاٰتِ ؕ ذٰلِکَ ذِکْرٰی لِلذّٰکِرِیْنَ ﴿۱۱۴﴾

[مَفهُوم] ترجمهٔ كنزُالإيمان: او لـمونځ قائم ساته د ورځې دواړو غاړو او څه د شپې په حِصّو کښې، بيشکه نيکئ بدئ وړي [يعني ختموي]، دا نصيحت دے، نصيحت منونکو ته.

هغوئي عرض اوکړو: يارَسُولَ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم! آيا دا خاص زما لپاره دي؟ [خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم] اوفرمائيل: "زما د ټول اُمَّت د پاره."

(بُخاری ج ۱ ص ۱۹٦ حديث ٥٢٦) (بهارشريعت ج۱ص ٤٣٥)

د آيت تفسير: د دې آيتِ مُقَدَّسه نه لاندې صَدْرُالْاَفَاضِل حضرت مولانا سيّد نعيم الدِّين مُراد آبادي رَحْمَةُاللهِ عَلَيْه فرمائي چې د ورځې دواړو غاړو نه سحر او ماښام مُراد دي، د زَوال نه مخکښې وخت په سحر کښې او [د زَوال نه] پس [وخت] په ماښام[1] کښې داخل دے، د سحر لمونځ فَجْر او د ماښام لمونځونه ماسپښين او مازديګر دي، او د شپې د حِصّو لمونځونه مغرِب او ماسخُتن دي.

(خَزائِنُ الْعِرفان ص ٤٣٨) (تفسير نسفی ص٥١٦)

"تفسير صِراطُ الْجِنان" جِلد 4 صفحه 511 کښې د هُم دې آيت نه لاندې ليکي: (په دې آيتِ کريمه کښې بيان کړے شوو) نيکو نه مُراد يا هُم دا پينځه وخته لمونځونه دي کوم چې آيت کښې ذِکر شوي دي يا د دې نه مُراد مُطلقاً (يعني د هر قِسم) نيك کارونه دي يا د دې نه "سُبْحٰنَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ" لوستل مُراد دي،

(تفسيرمدارك ص٥١٦)

د صغيره ګناهونو د پاره کفّاره جوړيدونکي بعضې نيکئ

د دې آيت نه معلومه شوه چې نيکئ د صغيره (يعني وړو ګناهونو) د پاره کفّاره وي، که هغه نيکئ لمونځ وي او که صَدَقه (و خيرات) يا ذِکر و اِستِغفار يا بل څه. (تفسيرِ خازن ج ۲ ص۳۷۵)
حديثونو کښې د ګڼ شمير داسې اعمالو بيان دے چې هغه د صغيره ګناهونو د پاره کفّاره (يعني د بخښنې) سبب جوړيږي. دلته د هغو نه يو څو بيانيږي.

---

[1] [شرعي ماښام د زَوال نه لمر پريوتو نه مخکښې پورے دے، او پښتو کښې چې لمر پريوتلو نه پس ته ماښام وائي شريعت کښې هغې ته مغرِب وائي او مغرب سره شپه شروع شي]

خلور فرامِينِ مُصطَفٰی ﷺ

﴿۱﴾ پينځه واړه لمونځونه او جُمُعه بلې جُمُعے پورې او رَمَضَان د بل رَمَضَان پورې دا ټول د هغه ګناهونو د پاره کفّاره دي کوم چې د دې په مينځ کښې واقع شي، هله چې انسان د کبيره ګناهونو نه ځان اوساتي. (صحيح مُسلِم ص۱۱۸ حديث۵۵۲) ﴿۲﴾ چا چې د رَمَضَان روژه اونيوله او د هغې حدونه ئې اوپيژندل او د کوم څيز نه چې بچ کيدل پکار دي د هغې نه ئې ځان اوساتلو نو څه چې ئې مخکښې کړي دي د هغې کفّاره شوه. (شُعَبُ الْاِيمان ج۳ ص۳۱۰ حديث۳۶۲۳) ﴿۳﴾ د عُمرے نه عُمرے پورې د هغه ګناهونو کفّاره ده کوم چې [د دواړو عُمرو په] مينځ کښې اوشو او د حَجِّ مَبرُور ثواب صرف جَنَّت دے. (بُخاری ج ۱ ص ۵۸۶ حديث ۱۳۷۳) ﴿۴﴾ چا چې عِلم تلاش کړو نو دا تلاش به د هغه د تيرو ګُناهونو کفّاره شي.

(ترمذی،ج۴ ص۲۹۵حديث۲۶۵۷)

کفّاره نه څه مُراد؟

خوږو او مُحترمو اسلامي ورونـو! بيان شوو څلورو واړو حديثونو کښې لفظ ''کفّاره'' راغلے دے، دلته د دې نه مُراد دے چې: د وړو ګناهونو بخښنه اوشوه. بيشکه لمونځ نهايت عظيمُ الشَّان عِبادت دے، د دې د بَرَکت نه صرف او صرف بدنصيبه خلق محرومه پاتې کيدے شي. لمونځ چې يو طرف ته د بيشميره ثوابونو ګټلو ذريعه ده نو بل طرف ته د دې په ادا کولو د صغيره (يعني وړو) ګناهونو بخښنه کيږي.

حضرتِ عُثمان اودس اوکړو او اُوئې فرمائيل

تابِعي بُزُرګ حضرتِ سَيِّدُنا حارِث رَحۡمَةُ اللهِ عَلَيۡه روايت کوي چې حضرتِ سَيِّدُنا عُثمانِ غني رَضِیَ اللهُ عَنۡهُ يوه ورځ تشريف فرما وو او مونږه هُم ناست وو چې مُـؤَذِّن صاحب راغلو، حضرتِ سَيِّدُنا عُثمانِ غني رَضِیَ اللهُ عَنۡهُ اوبه را اُوغوښتلې او اَودَس ئې اوکړو، بيا ئې اوفرمائيل چې ما

حُضُور تاجدارِ مدينه صَلَّی اللہُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په هُم دغسې اَودَس کولو ليدلے دے او ما د هغوئي صَلَّی اللہُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم نه دا ارشاد هُم اوريدلے دے چې څوك زما د دې اَودس په شان اودس اوکړي، بيا هغه د ماسپښين لـمونځ اوکړي نو الله پاك د هغه ګناهونه معاف کړي يعني هغه ګناهونه کوم چې د سحر د لـمانځه او د دې ماسپښين د لـمانځه تر مينځه شوي وي، بيا چې کله د مازديګر لـمونځ اوکړي نو د ماسپښين او مازديګر تر مينځه ګناهونه معاف کړي، بيا چې کله د ماښام لـمونځ اوکړي نو د مازديګر او ماښام تر مينځه ګناهونه معاف کړي، بيا چې د ماسخُتن لـمونځ اوکړي نو د دې او د ماښام تر مينځه ګناهونه معاف کړي، بيا کيدے شي چې ټوله شپه هغه په ملاسته تيره کړي او بيا چې راپاڅي او اودس اوکړي او د سحر لـمونځ اوکړي نو د ماسخُتن او سحر تر مينځه ګناهونو بخښنه اوشي او هُم دا هغه نيکۍ دي کومې چې بدۍ لرې کوي.

(الاحاديث المختارة ج١ ص٤٥٠ حديث٣٢٤)

لـمانځه سره ګناهونه وينځل شي

حضرتِ سَيِّدُنا عُثمانِ غني رَضِيَ اللہُ عَنۡهُ فرمائي: د حُضُورِ اکرم صَلَّی اللہُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمانِ عاليشان دے: که تاسو کښې د چا په انګڼ کښې نهر وي، هغه په هغې کښې هره ورځ پينځه ځله غُسل کوي نو آيا په هغه باندې به څه خِيرے پاتې شي؟ خلقو عرض اوکړو: نه جي. خوږ نبي صَلَّی اللہُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم اُوفرمائيل: لـمونځ ګناهونه هُم دغسې وِينځي څنګه چې اوبه خيرے وِينځي."

(اِبنِ مَاجَه ج ٦ ص ١٦٥ حديث ١٣٩٧)

حضرت عيسٰی عَلَيۡهِ السَّلَام او خِيرنه مرغۍ

حضرتِ سَيِّدُنا عيسٰی رُوحُ الله عَلَيۡهِ السَّلَام يوه ورځ د سمندر په غاړه تشريف ورلو. هغوئي عَلَيۡهِ السَّلَام يوه مرغۍ اوليدله چې هغه د سمندر په چقړو کښې ډډې په ډډې اووښتله او په دې سبب د هغې بدن خِيرن شو. بيا هغه د هغه ځائے نه اُووَتله او سمندر کښې ئي لامبل شروع

کړل چې هغې سره هغه بيا صفا شوه، هُم دا عمل هغې پينځه ځله اوکړو. حضرتِ سَيِّدُنا عيسٰی رُوحُ الله عَلَيْهِ السَّلَام په دې کار حيران شولو، حضرتِ جِبرائيل (عَلَيْهِ السَّلَام) چې هغوئي حيران اوليدلو نو اُوئې وئيل: دا تاسو ته چې اوښودلے شو دا د حضرت مُحَمَّد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د اُمَّت د لـمونځ ګُزارو مثال وو او دا چقړې د هغوئي د ګناهونو مثال او سمندر کښې لامبل د پينځوو لـمونځونو مثال دے. (نُزهَةُ المجالِس ج١ ص١٤٥ مُلَخَّصاً) يعني څنګه چې دا په چقړو کښې اورغښتله [او خيرنه شوله] او لامبلو سره صفا سُتره شوه، هُم دغسې به د حضرت مُحَمَّد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د اُمَّت ګنهګاران د دې پينځوو لـمونځونو په وجه د خپلو ګناهونو نه صفا سُتره شي.

اے عاشقانِ رَسُول! زمونږه خومره خوش قسمتي ده چې الله پاك په مونږه لـمونځ فرض کړے دے او د ډير ډير ثواب عطا کولو سره ئې دا احسان فرمائيلے دے چې هغه د لـمانځه په بَرَکت زمونږه ګناهونه هُم معاف کوي. د اللهُ رَبُّ الْعِزَّت د دې خزانے نه چې څوك خپله حِصَّه حاصله نه کړي هغه خومره محروم او بد نصيبه دے. دا ياد ساتئ چې کوم کوم ځائے کښې لـمونځونو سره د ګناهونو معاف کيدلو تذکِره ده، د هغې نه مُراد صغيره يعني (يعني وړوکي) ګناهونه دي، کبيره (يعني غټ) ګناهونه توبه کولو سره معاف کيږي.

پڑھ کر نماز ساتھ لو سامانِ آخرت
محشر میں کام آئے گی اے بھائیو! نماز

اوکړئ لـمونځونه، يوسئ ځان سره سامانِ آخِرت
محشر کښې به پکار راځي اے وروره دغه مونځ

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

ګناهونه داسې رژيږي لکه....

لمونځ ګزاره خومره خوش نصيبه دے چې کله لمونځ کوي نو ګناهونه ئې په تيزئ سره ريژيدل شروع شي. چنانچه حضرتِ سَيِّدُنا اَبُوذر غِفاري رَضِیَ اللہُ عَنْہُ فرمائي: خوږ مَدَني آقا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د يخنئ په موسم کښې تشريف يوړلو او د ونو پاڼې ريژيدلې. هغوئي صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د يوے وَنې دوه خاخونه اُونيول او هغه ئې اوخوزول، د هغوئي نه پاڼې ريژيدل شروع شوې. هغوئي صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم اوفرمائيل: اے ابو ذرا! ما عرض اوکړو: لَبَّيْكَ! يارَسُولَ اللهِ! يعني زه حاضر يم اے د **الله** پاك رسوله! اِرشاد ئې اوفرمائيلو: ”چې کله يو مسلمان د **الله** پاك د رضا د پاره لمونځ کوي د هغه نه ګناهونه داسې غوړزيږي څنګه چې د وَنې نه پاڼې ريژيږي.“

(مُسْنَد اِمام اَحمَد بِن حَنْبَل، ج ۸ ص ۱۳۳ رقم ۲۱۶۱۲)

د پرَدئ وَنې د پاڼو شنډلو مسائل

حضرت مُفتي احمد يار خان رَحْمَۃُ اللہِ عَلَیْہ د دې بيان شوي حديثِ پاك د دې حِصّے (د يخنئ په موسم کښې تشريف يوړلو) نه لاندې ليکي: مدينے مُنَوَّرے نه بهر يو ځنګل کښې او دا موسم د خزان وو چې د خاخونو خوزولو سره پاڼې رژيږي او هسې هم پاڼې رژيږي. د حديث شريف د دې حِصّے (د يوے وَنې دوه خاخونه اُونيول او هغه ئې اوخوزول) نه لاندې ليکي: غالِباً دا ونه د ځنګل پخپله راختونکي ونه وه [يعني د چا مِلك نه وه] چې د هغې ميوه ګلونه پاڼې هر لارو ے ماتولے شي او [دا هُم] کيدے شي چې ونه د حُضُور صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم خپله وه يا د يو داسې کس وه چې هغه د حُضُور صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په دې عمل مبارك راضي وو ګني د پرَدئ وَنې نه بے اجازته پاڼې راشنډل منع دي. د حديث مُبارك د دې حِصّے (ګناهونه داسې رژيږي څنګه چې د وَنې نه پاڼې رژيږي) نه لاندې ليکي: يعني د اخلاص لمونځ د خزان د موسم د هغه تيزې هوا په شان دے کومه چې پاڼې راريژوي (نور فرمائي) دلته (غورزيدلو يعني معاف کيدونکو ګناهونو نه صغيره (يعني واړه) ګناهونه مُراد دي.

(مرآةُ المناجيح ج ۱ ص۳٦۷)

لـمانځه نه فارغيدو سره سمدستي ګناهونه معاف کيږي

د حُضُورِ اکرم صَلَّی اللّٰہ عَلَيْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمانِ عاليشان دے: ”چې کوم وخت مسلمان لـمونځ کوي نو د هغه ګناهونه د هغه په سر کيښودے شي، چې کله هغه سجدے له لاړ شي نو ټول ګناهونه ترينه اوغورزيږي، لـمونځ کوونکے چې کله د لـمانځه نه فارغ شي نو د ګناهونو نه پاك او صفا شوے وي.“

(مُعْجَم کبِير ج٦ ص ٢٥٠ حديث ٦١٢٥)

دوه رکعاته کولو سره ټول صغيره ګناهونه معاف

د حضرتِ زَيد بِن خالِد جُهَنِّي رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ نه رِوايت دے چې خوږ مُصطَفٰی صَلَّی اللّٰہ عَلَيْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائيلي دي: څوك چې دوه رکعاته لـمونځ اوکړي او په هغې کښې سَهوْ (يعني هير) اُو نکړي نو کوم څه چې (د دې نه مخکښې) د هغه (نه صغيره) ګناهونه شوي دي الله پاك ئې معاف کړي.“

(مُسْنَد اِمام اَحمَد بِن حَنْبَل، ج ٨ ص ١٦٢حديث٢١٧٤٩)

کوم ګناهونه ئې چې کړي وو د لـمانځه په بَرَکت معاف

د حضرتِ سَيِّدُنا اَبُو اَيُّوب انصاري رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ نه رِوايت دے چې د تاجدارِ مدينه صَلَّی اللّٰہ عَلَيْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمانِ عاليشان دے: چا چې اودس اوکړو څنګه چې حُکم دے او لـمونځ ئې اوکړو څنګه چې د لـمانځه حُکم دے، نو څه ئې چې مخکښې کړي دي معاف شو.

(اِبنِ مَاجَه ج ٢ ص ١٦٤ حديث١٣٩٦)

تَذکِره د حضرتِ اَبُو اَيُّوب انصاري رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ

اے عاشقانِ صحابه و اهلِبَيت! اوس چې تاسو کوم حديثِ پاك واوريدلو، د هغې راوي د رَسُولِ پاك صَلَّی اللّٰہ عَلَيْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم مشهور صحابي، ميزبانِ رَسُول حضرتِ سَيِّدُنا اَبُو اَيُّوب انصاري

رَضِیَ اللہُ عَنْہُ دے. د خپلو ګرانو صحابهٔ کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان په باره کښې د رَسُولُ الله صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمانِ عالیشان دے: "زما صحابه ته بد مه وائي ځکه چې په تاسو کښې ځوك د اُحُد غر همره سره زر خیرات کړي نو زما په صحابه کښې نه د کوم یو مُد ته رسیدلے شي اونه د مُد نیمي ته." (بُخاری ج ۲ ص ۵۲۲ حدیث ۳۶۷۳) **شَرحِ حدیث:** یعني زما صحابي چې تقریباً پینځه پاوه وربشي خیرات کړي او د هغوئي نه علاوه یو مسلمان اګر که هغه غوث و قُطب وي یا عام مسلمان د غره هُمره سره زر خیرات کړي نو د هغه سره زر به **الله** ته په نزدیکت او قَبولِیَّت کښې د صحابي پینځه پاوه وربشو ته نه شي رسیدلے، هُم دا حال د روژے، لـمانځه او د ټولو عباداتو دے، چې د مسجِدِ نَبَوي لـمونځ د بل ځائے د لـمونځونو نه یو په پنځوس زره دے نو چا چې د حُضُور صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نزدیکت حاصل کړے دے او دیدار ئي کړے دے د هغوئي به څه وائي او د هغوئي د عباداتو به څه وائي! د دې حدیث نه معلومه شوه چې د حَضَراتِ صحابهٔ کرامو (عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان) ذِکر همیشه ښه کول پکار دي، یو صحابي هُم په سپکو الفاظو مه یادوئ، دا هُغه حَضَرات دي کوم چې **ربّ** د خپل **محبوب** صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د صُحبت د پاره غوره کړي دي، مهربانه پلار خپل ځوئ د بدو په صُحبت کښې نه پریږدي نو مهربانه **ربّ** به د خپل نبي (صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم) د بدو په صُحبت کښې اوسیدل څنګه خوښ کړے وے! (مِراٰۃُ الْمَنَاجِیح ج۸ ص۳۳۵ مُلَخَّصاً) د صحابهٔ کرامو فضیلت صرف د خوږ نبي صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د صُحبت او د وَحي زمانه حاصلولو په وجه وو، که په مونږ کښې چا ته 1000 کاله عُمر ورکړے شي او ټول عُمر د **الله** پاك فرمانبرداري اوکړي او نافرمانئ نه بچ شي بلکه د خپل وخت د ټولو نه غټ عابِد (یعني عبادت ګُزار) جوړ شي نو بیا هُم د هغه عبادت د نبیِّ رحمت صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د صُحبت د یو ساعت هُمره هُم نه شي کیدے.

(المفاتیح فی شرح المصابیح ج ٦ ص٢٨٦ تحت الحدیث٤٦٩٩)

نوم او کنیَت

خوږو او مُحترمو اسلامي ورونو! په مدینهٔ مُنَوَّره کښې د حُضُور نبیِّ کریم صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د میزبانئ شرف حاصلوونکے د ټولو نه وړومبے خوش نصیبه حضرتِ سَیِّدُنا **اَبُو اَیُّوب انصاري** رَضِیَ اللهُ عَنْهُ وو. د هغوئي اصل نوم خالِد بِن زَید وو او کنیت ئي **اَبُو اَیُّوب** وو. د هِجرت نه **مخکښې** د نبیِّ کریم صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په لاس مبارك بَیعَت کوونکو تقریباً اویا خوش نصیبو حَضَراتو کښې هغوئي هُم شامِل وو.

(طبقاتِ اِبنِ سَعْد ج۳ ص ۳۶۸، ۳۶۹)

بے مثاله اَدَبِ مُصطَفیٰ

حضرتِ سَیِّدُنا **اَبُو اَیُّوب** انصاري رَضِیَ اللهُ عَنْهُ به د خپل هر انداز په ذریعه د خوږ آقا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د پاره د ډیر زیات ادب او احترام او ځان قُربانولو مظاهره کوله، د حُضُور نَبِیِّ کریم صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د پاره هغوئي په شروع شروع کښې پاسنے منزِل پیش کړو خو تاجدارِ مدینه صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم (د ملاقاتیانو د آسانئ د خیال ساتلو په وجه) لاندې منزِل خوښ کړو. یو ځل د کور پاسني منزِل باندې د اوبو منګے مات شو نو فوراً ئي ورته خپله بړستن واچوله او ټولې اوبه ئي په هغې وَچې کړې، په کور کښې صرف یوه بړستن موجوده وه او هغه ئي هُم پرې لمده کړه خو هغوئي دا نه شوه برداشت کولے چې اوبه اوبهیږي او لاندیني منزِل ته لاړې شي او رحمتِ عالَم صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ته څه تکلیف اورسي.

(سیرتِ ابنِ هَشّام ص۱۹۹)

چرته بے اَدَبي اونشي

حضرتِ سَیِّدُنا اَبُو اَیُّوب انصاري رَضِیَ اللهُ عَنْهُ روایت کوي چې حُضُور تاجدارِ دوعالَم صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم هغوئي کره (د میلمه په طور) لاندیني منزِل کښې اوسیدلو او حضرتِ اَبُو اَیُّوب انصاري رَضِیَ اللهُ عَنْهُ پاسني منزِل کښې وو، د حضرتِ سَیِّدُنا اَبُو اَیُّوب انصاري رَضِیَ اللهُ عَنْهُ په زړه کښې یوه ورځ خیال

راغے چې مونږه د رَسُولُ الله صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د سر مبارك د پاسه (په **چَت**) ګرځُو، دا خيال چې څنګه ورغلو نو هغوئي يوے ډډې ته جُدا شو او اُوده شولو، بيا ئې نَبِـيِّ کريم صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ته [په دې باره کښې] عرض اوکړو. خوږ نبي صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم اُوفرمائيل چې: "لاندينې منزِل کښې زيات سهولت دے." حضرتِ اَبُو اَيُّوب انصاري رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ عرض اوکړو: زه په هغه چَت نه شم اوسيدلے د کوم [چَت نه] لاندې چې تاسو تشريف فرما ئې. هله سرکارِ دوعالم صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم پاسنې منزِل ته تشريف راوړلو او حضرتِ اَبُو اَيُّوب انصاري رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ لاندينې منزِل ته راغلو.

(مُسلِم ص۸۷٤ حديث۵۳۵۸)

د لوښو نه به ئې بَرَکتونه اخستل

د حُضُور رحمتِ عالَم صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د پاره به دوئي [يعني حضرتِ سَيِّدُنا اَبُو اَيُّوب انصاري] رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ طعام ليږلو او چې کله به لوښي بيرته راغلل نو تپوس به ئې کولو چې د رَسُولُ الله صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ګوتې مبارکې په کوم ځائے لګيدلې دي؟ د بَرَکت حاصلولو د پاره به ئې د پاکيزه ګوتو مبارکو د لګيدلو د ځائے نه نوَرِئ را اوچتوله او طعام به ئې خوړلو.

(مُسنَد اَحمَد، ج۹ ص۳۵ حديث ۲۳۵۷٦)

دُعائے مُصطَفیٰ

حضرتِ سَيِّدُنا اَبُو اَيُّوب انصاري رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ يو ځل د حُضُورِ انور صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په مکانِ عاليشان باندې ټوله شپه څوکئ ورکړه، چې سحر شو نو دُعائے مُصطَفیٰ ئې داسې نصيب شوه: "اے **الله**! ته اَبُو اَيُّوب په خپل حِفظ و امان کښې اوساتې څنګه چې هغه زما څوکئ کولو کښې شپه تيره کړه."

(سيرتِ ابنِ هشام ص٤٤٢)

د موئے مُبارك ادب

حُضُور سيِّدِ عالَم صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم يو ځل د صفا مروه سعي کوله چې د ږِيرې مبارکې نه ئې يو

وِينبته جُدا شو او ښکته ئي تشريف راوړو، سَيِّدُنا **اَبُو اَيُّوب** انصاري تيزۍ سره ورمخکښي شولو او زمکي ته رسيدلو نه مخکښي ئي وينبته مبارك خپلو لاسو کښي واخستو. شَهَنشاهِ مدينه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم هغوئي ته دُعا اوکړه: الله پاك دِ تا نه هره ناخوښه خبره لرې کړي.

(مُعْجَم کبِير ج٤. ص ١٧٢ حديث ٤٠٢٨)

با کمال وفات

حضرتِ سَيِّدُنا اَبُو اَيُّوب انصاري رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ چې کله د مبارك ژوند په آخري ورځو کښي سخت بيمار شو نو مجاهدينِ اسلام ته ئي اُوفرمائيل: ما ميدانِ جنګ ته يوسئ او خپلو صفونو کښي مي ملاست کيږدئ، چې کله وفات شم نو د قلعے د ديوال خوا ته مي خخ کړئ. چنانچه سن 51 هجري کښي د جهاد په دوران کښي هغوئي د **قُسطُنطُنيه** د قلعے ديوال سره دفن کړے شو. شروع شروع کښي انديښنه وه چې شايد نَصرانيان به **قَبْر** مبارك را اوکني خو په هغوئي داسي ويره راغله چې مزار مبارك ته ئي لاس هُم نه شو لګولے، او يقيناً دا د حُضُورِ انور صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د مبارکي دُعا اثر وو چې هغوئي په ټول ژوند کښي هُم د مصيبتونو او غمونو نه **محفوظ** وو او د وفات نه پس هُم سوونه کاله نصارئ د هغوئي د **قَبْر** مبارك حفاظت او نګراني کوله تر دې چې په **قُسطُنطُنيه** مسلمانانو د فتح بيراغ خخ کړو. نن هُم د تُرکي د حکومت د خِدمت تر لاندې د هغوئي رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ مزارِ اَقدَس د هُم هغه اعلئٰ شان سره [زيارت ته] راتلونکو د پاره د زړونو د خوشحاليدو او د سترګو يخيدو باعِث دے.

(کراماتِ صحابه ص ١٨٢ (ماخوذاً)

د مزار شريف بَرَکت

چې په کوم کال به قحط وو نو خلقو به د حضرتِ سَيِّدُنا **اَبُو اَيُّوب** انصاري رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ په مزار شريف باندې حاضري ورکوله او د باران سوال به ئي کولو نو **الله** پاك به د هغوئي په وسيله

باران اوكړو. (طبقات ابن سعد ج ٣ ص ٣٧٠) د اللّٰهُ رَبُّ الْعِزَّت عَزَّوَجَلَّ دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر دِ زمونږه بے حِسابه بخښنه اوشي.

اٰمِين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّيْن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

ابو ایوب کا صدقہ الٰہی! مغفرت فرما ہمیں دونوں جہانوں کی عنایت عافیت فرما

د ابُو ايُّـوب په خاطر، الٰهی را كړې مغفرت
را عطا كړې مونږ ته د دواړو جهانو عافِيَت

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

اخلاص سره دوه ركعاته ادا كوونكے د جهنَّم نه آزاد

سركارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم اِرشاد فرمائيلے دے: څوك چې په تنهائي [يعني يواځې ځائے] كښې دوه ركعاته لمونځ اوكړي چې **اللّٰه** پاك او د هغه د فرښتو نه سِوا ئې هيڅ څوك هُم اُو نه وِيني، د هغه د پاره د جهنَّم نه بَراءَت (يعني آزادي) اوليكلے شي.
(كَنْزُ الْعُمَّال ج ٤ ص ١٢٥ حديث ١٩٠١٥)

د نيكو پټولو فضائل

﴿4 فرامِينِ مُصطَفٰی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم﴾

اے د لمانځه عاشقانو! بنده ته پكار دي چې څومره كيدے شي خپلې نيكۍ دِ پټوي. د خپلې نفلې روژے، لمانځه، حج و عُمره، صَدَقه و خيرات او دِيني خِدماتو وغيره بے وجه اعلانونه كول نه دي پكار. **خلور فرامِينِ مُصطَفٰی** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: ﴿۱﴾ د انسان په داسې ځائے كښې نفل كول چې كوم ځائے ئې خلق نه وِيني، د خلقو په مخكښې د ادا كوونكو پينځه ويشتو

لـمونځونو برابر دے (کَنْزُ الْعُمَّال ج ۳ص ۱۲) ﴿۲﴾ پټه (وروکوونکي) صَدَقه د **ربّ** غضب مړ کوي. (مُعْجَم کبِیر ج ۱۹ ص ۴۲۱ حدیث ۱۰۱۸) ﴿۳﴾ پټ عمل د ښکاره عمل نه اويا همره غوره دے. (اَلْفِرْدَوْس بِمَأثُورِ الْخطَاب ج ۳ ص ۱۲۹ حدیث ۴۳۴۸) ﴿۴﴾ پټ عمل د ښکاره عمل نه غوره دے.
(اَلْفِرْدَوْس بِمَأثُورِ الْخطَاب ج ۲ ص ۳۴۷ حدیث۳۵۷۲) (جہنم میں لیجانے والے اعمال ج۱ ص ۱۲٦ مختصراً)

بنادے مجھ کو الٰہی خلوص کا پیکر　　قریب آئے نہ میرے کبھی ریا یارب
(وَسائلِ بخشِش (مُرمّم) ص ۷۸)

ته ما جوړ کړې د اخلاص نمونه يا رب　　ما ته چې کله نزدے رانشي رِيـا يـارب

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیب! ❁❁❁ صَلَّی اللہُ عَلٰی مُحَمَّد

د حج کوونکي مُحرِم په شان ثواب

د حضرتِ سَيِّدُنا ابو اُمامه رَضِیَ اللہُ عَنْهُ نه رِوايت دے چې خوږ مَدَني آقا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم اِرشاد فرمائيلے دے: چا چې طهارت (يعني اودس يا غسل) اوکړو او د خپل کور نه فرض لـمانځه د پاره اُووتلو د هغه اجر داسې دے لکه د حج کوونکي مُحرِم (يعني اِحرام تړلو والا) او څوك چې د څاښت [د لـمانځه] د پاره اُووتلو د هغه اجر د عُمره کوونکي په مِثل دے، او د يو لـمانځه نه بل لـمانځه پورې چې د دواړو په مينځ کښې لَغويات نه وي، عِلِّيين کښې ليکلے کيږي (يعني د قبولِيت درجے ته رسي).
(اَبـو داوٗد ج ۱، ص ۲۳۱، حديث ۵۵۸) (بهارشريعت ج ۱، ص ۴۳۸)

د مَولٰی دروازه ډبول

صحابي اِبنِ صحابي حضرتِ سَيِّدُنا **عبدُالله بِن عَبَّاس** رَضِیَ اللہُ عَنْهُمَا نه رِوايت دے چې د تاجدارِ مدينه صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمانِ عاليشان دے: انسان د لـمانځه په دوران کښې [داسې وي] لکه د بادشاه دروازه چې ډبوي او څوك چې هميشه د يو بادشاه دروازه ډبوي نو هغه کله نه کله ضرور

برسیره کیږي.

(اَلْفِردَوْس بِمَأثُور الْخطَاب ج ۱ ص ۲۰۱ حدیث ۷٦۰)

ما ته د غُسل په باره کښې هیڅ معلومات هُم نه وو

اے د لـمانځه عاشقانو! که زړه مو غواړي او که نه، خو ډیر ډیر لـمونځونه کوئ، اِنْ شَآءَاللّٰه یوه نه یوه ورځ به زمونږه لـمونځونه د خُشُوع و خُضُوع د نُور نه ډك شي. راځئ چې یو مَدَني سپرلے واورو: د پهول نګر (پتوکي، پنجاب) یو اسلامي وررور به دعوتِ اسلامي کښې د شاملیدلو نه مخکښې د لـمونځونو قضا کولو، د مور و پلار د نافرمانئ کولو او د فلمونو، ډرامو کتلو عادت لرلو، هغه پخپله وائي چې "زه د غُسل نه خبر هُم نه ووم حالانکه زما عُمر شپاړس کاله شوے وو." په هغه باندې د الله پاك کرم داسې اوشو چې د هغه د محلّے یو اسلامي وررور هغه ته د رَمَضَانُ الْمُبَارَك د آخري عشرے د اعتکاف د عاشقانِ رَسُول په صُحبت کښې د کولو ترغیب ورکړو، چې کله مَدَني مرکز فیضانِ مدینه انور ټاؤن پهول نګر ته د اِعتِکاف د پاره لاړلو نو د هغه ځائے ماحول ئې خوښ شو او هلته ئې د نورو شرعي مسائلو سره سره د غُسل طریقه هُم زده کړه او د ګناهونو نه ئې توبه اوکړه. د دعوتِ اسلامي مَدَني کار کولو کولو کښې ورته حلقه سطح باندې د مَدَني قافِله ذِمَّه دار جوړیدلو سعادت هُم حاصل شو.

بھائی گر چاہتے ہو نمازیں پڑھوں مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
نیکیوں میں تمنا ہے آگے بڑھوں مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف

(وَسائلِ بخشِش (مُرَمَّم) ص ٦٤٠)

وروره کـه غواړې چې لـمونځونه اوکړم مَـدَني ماحـول کښې تـه اوکـړه اِعتِـکاف
که خواهش لرې دا چې نیك کارونه اوکړم مَـدَني ماحـول کښې تـه اوکـړه اِعتِـکاف

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! ❁❁❁ صَلَّی اللهُ عَلٰی مُحَمَّد

اويا زره فرښتې وروسته شا ته لمونځ کوي

حضرتِ سَیِّدُنا خالِد بِن مَعدان رَحۡمَۃُاللہِ عَلَیۡہ فرمائي: ما اوريدلي دي چې الله پاك د درې سړو په باره کښې د فرښتو په مخکښې فخر فرمائي، ﴿۱﴾ يو هغه سړے چې په هوار ميدان کښې اذان او اِقامَت اُووائي او يواځې لمونځ کوي، الله پاك فرمائي: زما بنده ته اوګورئ کوم چې يواځې لمونځ کوي، زما نه سِوا هغه هيڅ څوك نه وِيني، لاړ شئ! اويا زره فرښتې په هغه پسې لمونځ ادا کړئ ﴿۲﴾ بل په هغه سړي باندې کوم چې پاڅي او د شپې يواځې لمونځ کوي، سَجُده کښې لاړ شي او په دې حالت کښې (که اتفاقاً) خوب ورشي نو الله پاك فرمائي: زما بنده ته اوګورئ، د هغه رُوح زما سره [دے] او بدن [ئې] زما په بارګاه کښې په سَجْده کښې دے ﴿۳﴾ دريم په هغه سړي باندې کوم چې په ډير سخت جنګ کښې ثابِت قدم اوسيدو تر دې چې شهيد شو.

(تَنبِيهُ الغَافلِين ص۲۹۰)

اذان کوونکے او يواځې لمونځ کوونکے شپونکے

اے د لمانځه عاشقانو! د دې حديثِ پاك نه دِ څوك دا مطلب نه اخلي چې ګڼي يواځې لمونځ کول جَمعې سره لمونځ کولو نه غوره دي، داسې بالکل نه دي. دا فضيلت خو د داسې ځنګل او بيابان او غر وغيره د پاره دے چې هلته بنده يواځې وي او څه داسې جُمات هُم نه وي چې هلته لاړ شي او د جَمعې سره لمونځ ادا کړي، د دې په تائيد کښې د سُنَنِ اَبُوداوُد يو حديثِ مبارکه پيش کيږي چنانچه حضرتِ سَیِّدُنا عُقبَه بِن عامِر رَضِیَ اللہُ عَنۡہُ وائي چې تاجدارِ رِسالت صَلَّی اللہُ عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائي: "ستاسو رب د هغه چيلئ شړوونکي نه خوشحاليږي کوم چې د غر په سر وي، د لمانځه اذانونه اوکړي او لمونځ اوکړي. الله پاك فرمائي چې زما دې بنده ته اوګورئ! اذان کوي او لمونځ قائموي، او زما نه يَريږي، بيشکه ما خپل بنده اُوبخښلو او دا به

جَنَّت ته داخلووم."

(اَبو داوٗد ج۲ ص۷حدیث۱۲۰۳)

شرحِ حديث: حضرت مُفتي اَحمد يار خان رَحۡمَةُ اللهِ عَلَيۡه "**مِراٰة**" جلد اَوَّل صفحه 415 كښې فرمائي: معلومه شوه چې د پينځه وخته لمونځ د پاره دِ اذان بهرحال كوي اګر كه ځنګل كښې يواځې لمونځ كوي. "(صاحِبِ) مِرقات فرمائيلي دي چې د اذان په بَرَكت هغه سره پيريان او فرښتے هُم لمونځ كوي او هغه ته د **جَمعي** ثواب حاصليږي. تكبِير كښې اختلاف دے خو حق هُم دا دے چې تكبير دِ هُم وائي ځكه په اذان او تكبير كښې د لمانځه د اطلاع نه علاوه نورې ډيرې فائدے دي. د حديثِ پاك د دې حِصَّے (**الله** پاك فرمائي) نه لاندې ليكي: (حضرتِ عَلَّامه علي قاري رَحۡمَةُ اللهِ عَلَيۡه فرمائي:) (مطلب دا دے چې) فرښتو ته او د انبياء او اولياء روحونو ته[1] بلكه حُضُور نبيِّ كريم صَلَّى اللهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ته هُم (**الله** پاك فرمائي). او د دې حِصَّے (زما دې بنده ته اوګورئ!) نه لاندې ليكي: معلومه شوه چې د فرښتو او نبيانو او وليانو په رُوحونو كښې دا طاقت دے چې د يو ځائے نه ټول عالَم وِيني چې پروردګار هغوئي ته فرمائي: "په دې غر باندې پټ بنده ته اوګورئ!"

د اوؤ واړو آسمانونو د فرښتو د شمير همره نيكۍ

حضرتِ عَلَّامه سيِّد محمود احمد رَضَوِي رَحۡمَةُ اللهِ عَلَيۡه په خپل كتاب "**مسائلِ نماز**" كښې ليكي: په لمانځه كښې د ووه (7) آسمانونو د فرښتو [د عبادت په شان] عبادت دے، د ورومبي آسمان ﴿۱﴾ فرښتے په قِيام كښې (يعني ولاړې) دي، د دويم آسمان ﴿۲﴾ [فرښتے] په رُكُوع كښې، د دريم ﴿۳﴾ په سَجْده كښې، د څلورم ﴿٤﴾ په قَعده كښې، د پينځم ﴿٥﴾ په تَسۡبِيح (يعني پاكي

[1] ماخوذ از مِرقاة ج ۲ ص۳۶۰ تحت الحديث ٦٦٥

بیانولو) کښي، د شپږم ﴿٦﴾ په تَهلِیل (یعني د لَآاِلٰهَ اِلَّا اللهُ په وظیفه) کښي، د ووم ﴿٧﴾ په تَمجِید (یعني د الله پاك بُزُرګي او صفت بیانولو) کښي. چې کله مومن بنده دوه رکعاته لمونځ په ذکر کړے شوو افعالو او اَذکارو (یعني په دې ښودلي شوي طریقه او لوستلو والا څیزونو) ادا کړي [نو]، الله پاك فرمائي: "د ده په اعمال نامه کښي د ووؤ (7) آسمانونو د فرښتو د شمیر مطابق نیکئ اولیکئ." امام نجم الدِّین عُمر نَسَفي رَحْمَةُاللهِ عَلَيْه په "خَصائِل" کښي فرمائي چې زمکې هُم په دې باندې قیاس (یعني اندازه) کول پکار دي، وَني او منارے او غرونه په قیام کښي دي او ځاروي (یعني ټول ځناور) په رُکُوع کښي او حَشَراتُ الْاَرْض (یعني زمکې نه راوتلو والا خزنده) په سَجْده کښي، او دیوالونه او ختان او وَچې کیاکانې او شکې وغیره په قَعده کښي دي.

د قرآنِ کریم آیت په هُم دې دلیل دے:

وَاِنْ مِّنْ شَیْءٍ اِلَّا یُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِیْحَهُمْ ؕ

(پ ١٥، بنی اسرائیل: ٤٤٠)

[مَفهُوم] ترجمهٔ کنزُ الایمان: او یو څیز هُم داسې نشته چې د هغه پاکې او صفت نه بیانوي، خو تاسو د هغوئ په تَسبِیح نه شئ پوهیدلے.

(مسائل نماز ص ٢٦ مُلَخَّصاً)

پڑھتے رہو نماز خدا ہی کے واسطے!
کیسی فضیلتیں ہیں نمازی کے واسطے!

کوئ مونځونه صرف پروردګار د پاره
ښکه فضیلتونه دي مونځ ګزار د پاره

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

اے زمونږه خوږه **الله** پاکه! مونږ ته د ټولو ظاهري او باطِني آدابو سره د لمونځونو ادا کولو توفيق راکړې.

اٰمِيۡن بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيّٖن صَلَّى اللهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

سب عطر و پھول ہوں گے نچھاور پسینے پر
خوشبو میں جب بسائے گی اے بھائیو نماز
په خوَله به دِ قربان شي ټول عطرونه او ګلونه
خوشبو چې راخوَره کړي اے ورورہ دغه مونځ

صَلُّوۡا عَلَى الۡحَبِيۡب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

(ہر عبادت سے برتر عبادت نماز)

ہر عبادت سے بَر تَر عبادت نماز
ساری دولت سے بڑھ کر ہے دولت نماز

قلبِ غمگیں کا سامانِ فرحت نَماز
ہے مریضوں کو پیغامِ صِحَّت نماز

نارِ دوزخ سے بے شک بچائے گی یہ
رب سے دلوائے گی تم کو جنّت نَماز

پیارے آقا کی آنکھوں کی ٹھنڈک ہے یہ
قلبِ شاہِ مدینہ کی راحت نَماز

بھائیو! گر خُدا کی رِضا چاہئے
آپ پڑھتے رہیں باجماعت نماز

آؤ مسجِد میں جُھک جاؤ رب کے حُضُور
تم کو دلوائے گی حق سے رِفعت نَماز

اے غریبو! نہ گھبراؤ سجدے کرو
دے گی برکت، مٹائے گی غُربَت نَماز

صبر سے اور نَمازوں سے چاہو مدد
پوری کروائے ہر ایک حاجت نماز

خوب نفلوں کے سجدوں میں مانگو دعا
پوری کروائے گی رب سے حاجت نماز

کیوں نَمازی جہنّم میں جائے بھلا!
اس کو دِلوائے گی باغِ جنّت نَماز

جو مسلمان پانچوں نَمازیں پڑھیں
لے چلے گی انہیں سوئے جنّت نَماز

ہو گی دنیا خراب آخِرت بھی خراب
بھائیو! تم کبھی چھوڑنا مت نَماز

بے نَمازی جہنّم کا حقدار ہے
بھائیو! تم کبھی چھوڑنا مت نَماز

قبر میں سانپ بچھو لپٹ جائیں گے
بھائیو! تم کبھی چھوڑنا مت نَماز

سہہ سکو گے نہ دوزخ کا ہرگز عذاب
بھائیو! تم کبھی چھوڑنا مت نَماز

دیکھو! اللہ ناراض ہو جائے گا
بھائیو! تم کبھی چھوڑنا مت نَماز

یاخُدا تجھ سے عطّار کی ہے دُعا
مصطفےٰ کی پڑھے پیاری اُمَّت نَماز

(وسائلِ فردوس، ص 22-23)

د جَمعې د لمانځه نه پس دُعائے حاجت قبوله ده

د حضرتِ سَیِّدُنا ابُو سعید خُدري رَضِیَ اللهُ عَنْهُ نه رِوایت دے چې د الله پاك د آخري رَسُول صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمانِ عالیشان دے: "چې کله بنده د جَمعې سره لمونځ اوکړي بیا د الله پاك نه د خپل حاجت سوال اوکړي نو الله پاك د دې خبرې نه حیا فرمائي چې بنده د حاجت پوره کیدو نه مخکښې بیرته لاړ شي."

(حِلْیَةُ الْاَوْلِیَاء ج۷ ص۲۹۹ حدیث۱۰۵۹۱)

فیضانِ مدینه، محلّه سوداګران، زړه سبزي منډۍ کراچۍ

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com